

Progetu finantziatu cun su dinai de sa Regione Autònoma de Sardigna cunformas a sa L. 482/99 e a sa L.R. 22/2018

Su miràculu de Nostra Sennora e Bonaccatu. (Abbasanta)

A Bonàrcadu dònna annu in sa diri de su dexiotu e cabudanni si fait sa festa e Nostra Sennora de Bonaccatu.

Un annu in custa festa ddoi fiat genti meda: ddoi fiant bendidoris de cixiri e de nuxedda, bendidoris de iscrareu e ferramenta e is bagadius ballànt su ballu tundu e tzerriànt meda. Totu in unu, a s'ora de sa missa manna, unu preideddu si fiat acostau a unu bendidori de pratus e dd'iat domandau unu pratu po fai sa circa aintru de crèsia.

Ma su bendidori de is pratus dd'iat arraspustu: “Non potzu, non sciris cantu pratus apu béndiu?”

Ma su preideddu ddi naràt ancora: “Est po Nostra Sennora de Bonaccatu; donai-mì su pratu ca Nostra Sennora s'at a arracumpentzai e s'at a fai sa gràtzia chi disigiiais, non mi nareis ca nono.”

Su bendidori chi fintzas a s'ora iat fatu su surdu; intendendi custas cosas si fiat inchietàu e cun mala manera nc'iat bogau su preideddu nandedi-ddu: “Non tengu de donai nudda a nemus e Nostra Sennora non at a donai a papai a cussas cuatru criaduras chi tengu in domu chentza mamma e abandonadas”.»

Su preideddu intendendi s'ómmini diaici inchietu, si fùrriat a palas e sinc'andat; ma non fiat nimancu arribau a s'enna de crèsia, chi unu bentu moi-moi si ndi pesat e fait bolai is pratus e ddus apicigat a su muru de s'ennixedda de sa sagrestia e si birint ancora oi e funt arrùbius e biancus.